

Ağla Ağla Açılırsın

– AliKemal · 08 Aralık 2015

Hiç bekleme geceler güneşle üstünü örtmez
Paylaşmaya kıyamadığım yalnızlığım emrine amade
Hüzün esmeğe başladığında bir gece yarısı odanda
Üşümemek için çek üstüne beni, örtün...
Ağlamaktan çekinme, ağla, ağla, açılırsın,
alışkın buna benim yalnızlığım.
Elleme, değsin göz yaşların elmacık kemiklerine
Yanakların elma şekeri kıvamında allansın
Boyası silinmeden daha, bir derman bulunur derdine;
her gün açımı mutlaka yeniden umut doğurur.
Kazandıklarını koydukça kaybettiklerinin yerine
hüznün de telafisi mümkün!
Yeterki müsrüf olma harcarken kazandıklarını!
Tasarruf et ki, elinde kalsın bir şeyler;
yoksa, işte böyle yalnız kalırsın.
Zaman kötü, bir kıymeti kalmadı aşkın.
Bir lahzalık mutluluğa bir çuval dolusu aşk harcarsın.
Kendinden verdikçe, ne varsa elinde avucunda tükenir para misali.
Bağlılıkların pamuk ipliği ilemdir,
Denize düştükten sonra sarılabileceğin yilandır.
Hayatın boyunca daha berbat bir film izleyemezsin.
Benim yalnızlığım benden değil,
arabesk şarkıların bir türevi,dokunmasın yüreğine...
Gereksizce dağları aşıp aramana gerek yok
zaten uğrayacaksın istemeden yalnızlar kavşağına.
Tek değilsin
Her yalnızlığın bir sahibi var o kalabalıkta
Ara bul beni, ömür dört mevsimlik bir kısır döngü...
Kaderim bir karışlık alnımda yazılı
Toy yüreğimde saklı alın yazım alnımdan
Kaptırma kendini dünyalık hallere,
Dünyanın kendine hayrı yok ki, sana olsun!
Ölüm denilen üç vakitte bir mola...
Bir çok kez terketmek istersin henüz ilk vakitte,
Olmazsa ikinci vakitte,

Tetiği çekecek yüreği taşımıyorsan içinde
O g olmaz işaret parmağının eklemlerinde.
Kimse anlamaz senden başka,
Aynadaki dünyanın en korkak adamıdır.
Dört mevsimin meşakkatini çekmeden kavuşamazsın kendine...
Kırkından sonraya kalırsa,
Birikir devlerin
Her kıymet bilmezliğin ardından,
Teneşirde de paklanamazsın...
Beceriksiz parmaklarına bulaştırarak
Zehiri tatmadıka aşka kıymet biemezsin.